Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

3. září 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Roaming ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Evropské unii – Nařízení (EU) č. 531/2012 – Článek 6a – Článek 6e odst. 3 – Povinnost poskytovatele roamingových služeb automaticky uplatňovat regulovaný roamingový tarif – Uplatnění na spotřebitele, kteří si zvolili zvláštní roamingový tarif před vstupem nařízení (EU) č. 531/2012 v platnost“

Ve věci C-539/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Landgericht München I (zemský soud Mnichov I, Německo) ze dne 4. června 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 15. července 2019, v řízení

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

proti

Telefónica Germany GmbH & Co. OHG,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení L. S. Rossi, předsedkyně senátu, J. Malenovský a N. Wahl (zpravodaj), soudci,

generální advokát: E. Tančev,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za společnost Telefónica Germany GmbH & Co. OHG H. Plassmeierem, Rechtsanwalt,

– za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato,

– za Evropskou komisi G. Braunem a L. Nicolae, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 6a a čl. 6e odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. 2012, L 172, s. 10) ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015 (Úř. věst. 2015, L 310, s. 1, dále jen „nařízení č. 531/2012“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Telefónica Germany GmbH & Co. OHG, poskytovatelem telekomunikačních služeb, působícím zejména pod názvem „O2“, a Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV (Spolkový svaz spotřebitelských center a sdružení, Německo) (dále jen „Bundesverband“) ve věci žaloby na zdržení se protiprávního jednání podané tímto svazem proti praxi O2 týkající se přechodu na nový regulovaný roamingový tarif na úrovni Evropské unie v důsledku zrušení maloobchodních příplatků za roaming v Unii s účinností k 15. červnu 2017.

Právní rámec

Nařízení č. 531/2012

3 Podle čl. 2 odst. 2 písm. r) nařízení č. 531/2012 je „vnitrostátní maloobchodní cena“ definována následovně:

„vnitrostátní maloobchodní cena za jednotku stanovená poskytovatelem roamingu za uskutečněná volání a odeslané SMS zprávy (v obou případech zahájené a ukončené v různých veřejných komunikačních sítích v témž členském státě), a za data spotřebovaná zákazníkem; v případě, že neexistuje žádná konkrétní vnitrostátní maloobchodní cena za jednotku, považuje se za vnitrostátní maloobchodní cenu cena získaná stejným mechanismem stanovování poplatků, jaký se na zákazníka použije za uskutečněná volání a odeslané SMS zprávy (v obou případech zahájené a ukončené v různých veřejných komunikačních sítích v témž členském státě), a za data spotřebovaná v členském státě uvedeného zákazníka“.

4 Článek 6a uvedeného nařízení, nadepsaný „Zrušení maloobchodních příplatků za roaming“, stanoví:

„S účinkem ode dne 15. června 2017[…] nesmí poskytovatelé roamingu účtovat roamingovým zákazníkům v žádném členském státě žádný příplatek k vnitrostátní maloobchodní ceně za uskutečněné nebo přijaté regulované roamingové volání, za odeslanou regulovanou roamingovou SMS zprávu a za využité regulované roamingové datové služby, včetně MMS zpráv, ani žádný obecný poplatek umožňující používat koncové zařízení nebo službu v zahraničí, s výhradou článků 6b a 6c.“

5 Článek 6b nařízení, nadepsaný „Přiměřené využívání“, zní následovně:

„1. Poskytovatelé roamingu mohou uplatňovat […] politiku přiměřeného využívání (‚*fair use policy*‘), pokud jde o spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb poskytovaných na příslušné úrovni vnitrostátních maloobchodních cen, s cílem zabránit zneužívání či nezvyklému využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb roamingovými zákazníky, jako je využívání těchto služeb roamingovými zákazníky v jiném členském státě, než je stát jejich domovského poskytovatele, pro jiné účely než pravidelné cesty.

Politika přiměřeného využívání umožní zákazníkům poskytovatele roamingu využívat takový objem regulovaných maloobchodních roamingových služeb za platné vnitrostátní maloobchodní ceny, jenž je v souladu s tarifními plány každého z nich.

2. Článek 6e se použije na regulované maloobchodní roamingové služby spotřebované nad rámec objemu stanoveného politikou přiměřeného využívání.“

6 Článek 6c odst. 1 nařízení č. 531/2012, nadepsaný „Udržitelnost zrušení maloobchodních příplatků za roaming“, stanoví:

„Za zvláštních a výjimečných okolností, kdy poskytovatel roamingu není schopen pokrýt své celkové skutečné a předpokládané náklady na poskytování regulovaných roamingových služeb v souladu s články 6a a 6b ze svých celkových skutečných a předpokládaných příjmů z poskytování takových služeb, může poskytovatel roamingu požádat o povolení účtovat příplatek s cílem zajistit udržitelnost svého modelu pro stanovení vnitrostátních cen. Tento příplatek se účtuje pouze v míře nezbytné pro pokrytí nákladů na poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb, s ohledem na platné maximální velkoobchodní ceny.“

7 Článek 6e nařízení, nadepsaný „Poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb“, v odstavcích 1 a 3 uvádí:

„1. Aniž je dotčen druhý pododstavec, uplatňuje-li poskytovatel roamingu příplatek za spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb nad rámec objemu stanoveného politikou přiměřeného využívání, musí splňovat tyto požadavky (bez DPH):

[…]

3. Poskytovatelé roamingu mohou nabízet a roamingoví zákazníci si mohou svobodně vybrat jiný roamingový tarif, než který je stanoven podle článků 6a, 6b a 6c a podle odstavce 1 tohoto článku, a díky čemuž roamingoví zákazníci využívají jiného tarifu pro regulované roamingové služby, než který by jim byl poskytnut, pokud by tento výběr nebyl možný. Poskytovatel roamingu tyto roamingové zákazníky upozorní na povahu roamingových výhod, o něž by tímto přišli.

Aniž je dotčen první pododstavec, poskytovatelé roamingu automaticky uplatní tarif stanovený podle článků 6a a 6b a v odstavci 1 tohoto článku pro všechny stávající i nové roamingové zákazníky.

Každý roamingový zákazník může kdykoli požádat o převedení na některý tarif stanovený podle článků 6a, 6b a 6c a podle odstavce 1 tohoto článku nebo z takového tarifu na jiný tarif. Zvolí-li roamingoví zákazníci svobodně převedení z tarifu stanoveného podle článků 6a, 6b a 6c a podle odstavce 1 tohoto článku nebo na tento tarif, toto převedení proběhne do jednoho pracovního dne od přijetí žádosti, je bezplatné a nesmí zahrnovat žádné podmínky ani omezení týkající se jiných prvků účastnické smlouvy, než je roaming. Poskytovatelé roamingu mohou převedení pozdržet, dokud neuplyne minimální stanovené období, po něž musí být využíván předchozí roamingový tarif a které nesmí přesáhnout dva měsíce.“

8 Článek 6f nařízení, nadepsaný „Přechodné maloobchodní příplatky za roaming“, stanoví:

„1. Od 30. dubna 2016 do 14. června 2017 mohou poskytovatelé roamingu uplatňovat příplatek ke vnitrostátní maloobchodní ceně za poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb.

2. Během období uvedeného v odstavci 1 tohoto článku se článek 6e použije obdobně.“

9 Článek 14 nařízení, nadepsaný „Transparentnost maloobchodních cen za roamingová volání a SMS zprávy“, v odstavci 3 stanoví:

„Poskytovatelé roamingu poskytují všem zákazníkům při uzavření účastnické smlouvy úplné informace o platných cenách za roaming. Neprodleně rovněž poskytují svým roamingovým zákazníkům aktuální informace o platných cenách za roaming pokaždé, kdy dojde ke změně těchto cen.

Poskytovatelé roamingu všem zákazníkům, kteří si zvolili jiný tarif, poté v přiměřených intervalech zasílají upozornění.“

Nařízení 2015/2120

10 Body 21 a 25 odůvodnění nařízení 2015/2120 uvádějí:

„(21) [Nařízení č. 531/2012 v původním znění] stanoví jako politický cíl, aby se rozdíl mezi roamingovými a vnitrostátními tarify přiblížil nule. Konečného cíle odstranění rozdílu mezi vnitrostátními cenami a cenami za roaming však nemůže být při zjištěné úrovni velkoobchodních cen udržitelným způsobem dosaženo. Toto nařízení proto stanoví, že by maloobchodní příplatky za roaming měly být zrušeny od 15. června 2017, za předpokladu, že stávající zjištěné problémy na velkoobchodních trzích s roamingem budou vyřešeny. V této souvislosti by měla [Evropská k]omise provést přezkum velkoobchodního trhu s roamingem a předložit legislativní návrh vycházející z výsledku tohoto přezkumu.

[…]

(25) S cílem zajistit hladký přechod od nařízení [č. 531/2012 v původním znění] ke zrušení maloobchodních příplatků za roaming by toto nařízení mělo zavést přechodné období, kdy by poskytovatelé roamingu měli mít možnost uplatnit příplatek k domácím cenám za poskytované regulované maloobchodní roamingové služby. Tento přechodný režim by již měl připravit zásadní změnu v přístupu, a to začlenění roamingu na území Unie jakožto nedílné součásti vnitrostátních tarifních plánů nabízených na jednotlivých vnitrostátních trzích. Výchozím bodem přechodného režimu by proto měly být příslušné vnitrostátní maloobchodní ceny, k nimž může být účtován příplatek ne větší, než je maximální velkoobchodní cena za roaming platná v období, které bezprostředně předchází přechodnému období. Tento přechodný režim by měl rovněž zajistit podstatné snížení cen pro zákazníka ode dne použitelnosti tohoto nařízení a neměl by za žádných okolností po připočtení příplatku k vnitrostátní maloobchodní ceně vést k vyšší maloobchodní ceně za roaming, než je maximální regulovaná maloobchodní cena za roaming platná v období, které bezprostředně předchází přechodnému období.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

11 Telefónica Germany je poskytovatelem telekomunikačních služeb, který nabízí mimo jiné mobilní komunikační služby, a to pod názvem „O2“.

12 Po přijetí nařízení 2015/2120 zveřejnil O2 na svých internetových stránkách www.o2online.de informace týkající se podmínek přechodu na nový regulovaný tarif pro roaming na úrovni Unie, který v zásadě odpovídá službě „*Roam like at home*“ (roaming za vnitrostátní sazby) (dále jen „RVS“). Konkrétně, v sekci nazvané „Obecné informace“ je na těchto stránkách uvedeno následující:

„Všichni zákazníci O2 mohou od 22. května 2017 pomocí SMS přejít na regulovaný tarif pro roaming v EU. Za tímto účelem tě žádáme o zaslání SMS s textem ‚ANO‘ na číslo 65544. Přejdeš tak automaticky na regulovaný tarif. Po úspěšném provedení změny obdržíš potvrzující SMS.“

13 Ze záložky nazvané „Jak získat regulovaný tarif pro roaming v EU?“ pak vyplývá že:

„V zásadě můžeš na nový regulovaný tarif pro roaming v EU přejít kdykoliv velmi jednoduše prostřednictvím aplikace O2. Všichni zákazníci O2 mohou od 22. května 2017 na nový regulovaný tarif pro roaming v EU přejít pomocí SMS. Za tímto účelem tě žádáme o zaslání SMS s textem ‚ANO‘ na číslo 65544. Přejdeš tak automaticky na regulovaný tarif. Po úspěšném provedení změny obdržíš potvrzující SMS.

Pokud již v současnosti platíš regulovaný tarif pro roaming v EU (nazývaný rovněž ‚*Roaming Basic*‘ [(základní roamingové služby)] nebo ‚*Weltzonenpack*‘ [(balíček pro jednu celosvětovou zónu)], či dokonce ‚*Mobiles Internet Ausland*‘ [(mobilní internet v zahraničí)]), přejdeš na nový tarif do 15. června 2017, aniž by k tomu bylo třeba cokoli učinit. Tvůj současný regulovaný roamingový tarif pak bude automaticky nahrazen novým regulovaným tarifem pro roaming v EU, takže od 15. června 2017 pro tebe budou platit vnitrostátní sazby tvého tarifu (pro volání, SMS a data) i v ostatních [unijních] zemích.“

14 Podle Bundesverband podmínky přechodu na nový regulovaný roamingový tarif, tak jak jsou uvedeny na internetových stránkách O2, v podstatě vyžadovaly, aby zákazníci O2, kterým byly před 15. červnem 2017 fakturovány sazby podle jiného než regulovaného roamingového tarifu (dále jen „jiný tarif“ nebo „alternativní tarif“), k tomu, aby mohli využívat výhod nového regulovaného roamingového tarifu, a zejména pak z RVS, O2 předali zvláštní prohlášení zasláním SMS nebo prostřednictvím aplikace O2. Vzhledem k tomu, že Bundesverband měl za to, že tato praxe je v rozporu zejména s článkem 6a a čl. 6e odst. 3 nařízení č. 531/2012, podal k předkládajícímu soudu, Landgericht München I (zemský soud Mnichov I, Německo) žalobu na zdržení se protiprávního jednání.

15 V rámci této žaloby Bundesverband tvrdí, že podle uvedených ustanovení měla být RVS ode dne vstupu uvedeného nařízení v platnost, tedy od 15. června 2017, automaticky uplatňována na všechny spotřebitele. O2 je tedy povinen zajistit, aby všichni jeho zákazníci automaticky získali RVS bez ohledu na to, zda si předtím případně zvolili alternativní tarif. O2 tudíž nemůže od svých zákazníků, jimž jsou účtovány sazby dle jiného tarifu, vyžadovat, aby pro získání RVS vyjádřili svou vůli změnit tarif.

16 Telefónica Germany zase tvrdí, že v rámci použití nařízení č. 531/2012 je třeba rozlišovat dva druhy roamingových tarifů, a sice regulovaný a tzv. „alternativní“ tarif. Regulovaný tarif obnáší standardní sazbu, která v zásadě nemůže být nijak zvýšena oproti vnitrostátní maloobchodní sazbě, zatímco alternativní tarif může být vázán na podmínky, které se od podmínek vnitrostátní maloobchodní sazby odchylují. Podle společnosti Telefónica Germany uvedené nařízení vyžadovalo, aby zákazníci, kteří využívali regulované sazby již před 15. červnem 2017, automaticky využívali RVS. Podle čl. 6e odst. 3 téhož nařízení se naproti tomu povinnost automaticky přejít na RVS nevztahuje na zákazníky, kteří k 15. červnu 2017 platili sazby dle alternativního tarifu.

17 Předkládající soud má za to, že skutečnost, zda měl být nový regulovaný roamingový tarif od 15. června 2017 automaticky uplatňován na všechny zákazníky, je rozhodující pro vyřešení sporu v původním řízení, a to tím spíše, že i po uvedené závazné lhůtě O2 neposkytl tento tarif všem zákazníkům, kteří podléhali alternativnímu tarifu.

18 Za těchto podmínek se Landgericht München I (zemský soud Mnichov I) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je třeba článek 6a a čl. 6e odst. 3 nařízení č. 531/2012 vykládat tak, že poskytovatelé mobilních komunikačních služeb jsou od 15. června 2017 povinni automaticky na všechny zákazníky uplatňovat regulovaný tarif uvedený v daném článku 6a bez ohledu na to, zda do té doby využívali regulovaný, nebo zvláštní, takzvaný alternativní, roamingový tarif?“

K předběžné otázce

19 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda článek 6a a čl. 6e odst. 3 nařízení č. 531/2012 musí být vykládány v tom smyslu, že nový regulovaný roamingový tarif uvedený v článku 6a se použije s účinností od 15. června 2017 automaticky nejen na zákazníky, kteří již regulovaný roamingový tarif měli, ale rovněž na zákazníky, kteří do uvedeného data využívali jiný tarif.

20 Za účelem odpovědi na danou otázku je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je při výkladu ustanovení unijního práva třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (rozsudek ze dne 3. října 2019, Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland a další, C-197/18, EU:C:2019:824, bod 48, jakož i citovaná judikatura).

21 Na prvním místě je třeba především konstatovat, že ze znění článku 6a nařízení č. 531/2012 vyplývá, že přechod na RVS se měl uskutečnit obecně k 15. červnu 2017 a to pro „roamingové zákazníky v […] členském státě“, aniž by toto ustanovení obsahovalo výjimky nebo výhrady spojené s těmito „roamingovými zákazníky“ nebo, *a fortiori*, výhrady spojené s tím, zda tito zákazníci do té doby využívali jiného tarifu. Jediné výhrady vyjádřené v článku 6a totiž vyplývají z článku 6b nařízení, nadepsaného „Přiměřené využívání“, a z jeho článku 6c, nadepsaného „Udržitelnost zrušení maloobchodních příplatků za roaming“, které stanoví rámec, v němž mohou poskytovatelé roamingových služeb uplatňovat politiku přiměřeného využívání RVS a výjimečně účtovat příplatky za roaming.

22 Dále je automatická povaha přechodu na regulovaný roamingový tarif pro všechny zákazníky potvrzena zněním ustanovení čl. 6e odst. 3 nařízení č. 531/2012.

23 První pododstavec daného ustanovení totiž nabízí poskytovatelům roamingových služeb možnost „nabízet“ a roamingovým zákazníkům „vybrat si“ „jiný roamingový tarif, než který je stanoven podle článků 6a, 6b a 6c […][,] který by jim byl poskytnut, pokud by tento výběr nebyl možný“. Článek 6e odst. 3 nařízení č. 531/2012 tedy zavádí systém výjimek (*opt-out*), podle něhož v podstatě platí, že pokud si zákazník nepřeje využít RVS, musí to výslovně sdělit. Tento výklad je mimoto potvrzen poslední větou prvního pododstavce uvedeného ustanovení, podle níž „poskytovatel roamingu tyto roamingové zákazníky upozorní na povahu roamingových výhod, o něž by […] přišli“, kdyby si měli vybrat jiný roamingový tarif, než který je stanoven podle článků 6a, 6b a 6c nařízení. Kromě toho, znění uvedeného ustanovení neurčuje časový rámec pro jeho použití, z čehož lze vyvodit, že k takové volbě *opt-outu* mohlo dojít i před konečnou lhůtou představovanou 15. červnem 2017. Pro účely uplatnění takové volby před uvedeným datem a zachování jiného tarifu i po něm tak byli poskytovatelé roamingových služeb povinni kontaktovat před tímto datem dotčené zákazníky a dotázat se jich, zda si přejí zachovat svůj jiný tarif, s upozorněním na „povahu roamingových výhod, o něž by tímto přišli“. Podle tohoto pravidla zákazník, který odpověděl záporně nebo neodpověděl vůbec, podléhal automaticky RVS.

24 A zadruhé čl. 6e odst. 3 druhý pododstavec nařízení č. 531/2012 potvrzuje, že „poskytovatelé roamingu automaticky uplatní [regulovaný roamingový tarif] pro všechny stávající i nové roamingové zákazníky“. Skutečnost, že se toto automatické uplatnění týká „všech zákazníků“ bez rozlišování podle jejich profilu nebo dosavadního tarifu, je proto jednoznačná. V tomto smyslu má úvodní část věty tvořící uvedený druhý pododstavec („aniž je dotčen první pododstavec“) zdůraznit, že daný jiný tarif může být nadále nabízen i po vstupu RVS v platnost, jsou-li splněny podmínky čl. 6e odst. 3 prvního pododstavce a zejména pokud si ho zákazník „svobodně vybral“.

25 Na druhém místě, pokud jde o kontext článku 6a a čl. 6e odst. 3 nařízení č. 531/2012, je třeba uvést, že daná ustanovení byla vložena nařízením 2015/2120 za účelem zrušení maloobchodních příplatků za roaming uvnitř Unie.

26 Jak totiž vyplývá z bodu 21 odůvodnění nařízení 2015/2120, unijní normotvůrce konstatoval, že při zjištěné úrovni velkoobchodních cen nemohlo být odstranění rozdílu mezi vnitrostátními cenami a cenami za roaming, které je konečným cílem nařízení č. 531/2012, jak uvádí bod 3 odůvodnění nařízení v původním znění, udržitelným způsobem dosaženo, což je důvod, proč bylo rozhodnuto o zrušení maloobchodních příplatků za roaming od 15. června 2017.

27 Automatičnost přechodu na RVS vyplývá rovněž z bodu 25 odůvodnění nařízení 2015/2120, který stanoví „přechodné období, kdy by poskytovatelé roamingu měli mít možnost uplatnit příplatek k domácím cenám“, aniž se však zmiňuje o jiném tarifu, nebo dokonce o možnosti podmínit uplatnění RVS odpovídajícím prohlášením zákazníků učiněným ve vztahu k dodavatelům.

28 V tomto ohledu je třeba mít za to, že cílem nařízení č. 531/2012 v původním znění bylo zajisté stanovit na unijní úrovni maximální maloobchodní cenu prostřednictvím regulovaného tarifu zvaného „eurotarif“ a toto stanovovalo, že daný tarif se od 1. července 2012 uplatní automaticky na všechny stávající roamingové zákazníky, s výjimkou těch, kteří si již záměrně zvolili zvláštní roamingový tarif odlišný od toho, který by jim byl přidělen v případě, že by tento výběr neuskutečnili. O tom svědčí body 48 a 77 odůvodnění nařízení č. 531/2012 v původním znění, jakož i – pokud jde o „hlasový eurotarif“ – čl. 8 odst. 2 a 3 téhož nařízení, pokud jde o „SMS eurotarif“, čl. 10 odst. 2 a 4 nařízení, a pokud jde o „datový eurotarif“, čl. 13 odst. 2 a 3 nařízení.

29 Všechna tato ustanovení původního znění nařízení č. 531/2012, týkající se automatického uplatňování eurotarifu, však nejenže byla zrušena, ale mimoto odpovídala rozdílnému *ratio legis*, podle kterého mohl zákazník využívat jiného tarifu, který byl výhodnější než eurotarif. Zejména čl. 13 odst. 3 nařízení č. 531/2012 v původním znění tak odkazuje na „tarif, který je zjevně levnější než datový eurotarif“.

30 Naproti tomu v případě RVS je v zásadě cenový rozdíl sazeb jiného tarifu pro roaming v Unii a regulovaného roamingového tarifu v zásadě vyloučen.

31 Proto, aniž by unijní normotvůrce vylučoval, že by automatický přechod na RVS mohl mít v některých případech z důvodu eventuální úpravy roamingové smlouvy za následek odnětí některých výhod spojených s individuálními potřebami zákazníka, je jeho vůle upřednostnit automatický přechod na RVS pro všechny zákazníky jednoznačná.

32 Na třetím místě je tento výklad podepřen cílem sledovaným nařízením č. 531/2012, kterým je, jak vyplývá z jeho čl. 1 odst. 2 a bodu 21 odůvodnění nařízení 2015/2120, vytvoření „vnitřního trhu mobilních komunikačních služeb a v konečném důsledku bez rozlišování mezi vnitrostátními a roamingovými tarify“. Z toho vyplývá, že i když automatický přechod na RVS pro všechny roamingové zákazníky je plně v souladu s tímto cílem, požadavek aktivace RVS prostřednictvím výslovného projevu vůle (*opt-in*) by naproti tomu mohl být s tímto cílem v rozporu v situacích, kdy sazba jiného tarifu zůstává vyšší než vnitrostátní sazba.

33 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že režimy *opt-in* a *opt-out* jsou pro zákazníky stejně nepohodlné, jelikož oba spočívají v tom, že tito musí projevit svou vůli u poskytovatele roamingových služeb. Unijní zákonodárce měl nicméně za to, že systém automatického přechodu na RVS je systém, který umožňuje účinněji dosáhnout cíle sledovaného nařízením č. 531/2012 spočívajícího ve vytvoření vnitřního trhu mobilních komunikačních služeb bez rozlišování mezi vnitrostátními a roamingovými tarify, zejména z důvodu, že v systému výjimek (*opt-out*) mlčení představuje souhlas s přechodem na RVS.

34 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že článek 6a a čl. 6e odst. 3 nařízení č. 531/2012 musí být vykládány v tom smyslu, že od 15. června 2017 byli poskytovatelé roamingových služeb povinni automaticky uplatňovat vůči všem svým zákazníkům regulovaný roamingový tarif stanovený zejména v článku 6a nařízení, a to bez ohledu na to, zda se tito

zákazníci předtím rozhodli využívat regulovaný, nebo jiný tarif, ledaže před závaznou lhůtou, 15. červnem 2017, výslovně vyjádřili přání využívat tohoto jiného tarifu, v souladu s postupem stanoveným v tomto ohledu v čl. 6e odst. 3 prvním pododstavci nařízení.

K nákladům řízení

35 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Článek 6a a čl. 6e odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015 musí být vykládány v tom smyslu, že od 15. června 2017 byli poskytovatelé roamingových služeb povinni automaticky uplatňovat vůči všem svým zákazníkům regulovaný roamingový tarif stanovený zejména v článku 6a nařízení, a to bez ohledu na to, zda se tito zákazníci předtím rozhodli využívat regulovaný roamingový tarif, nebo jiný tarif, ledaže před závaznou lhůtou, 15. červnem 2017, výslovně vyjádřili přání využívat tohoto jiného tarifu, v souladu s postupem stanoveným v tomto ohledu v čl. 6e odst. 3 prvním pododstavci nařízení.

Podpisy